

plagiarism and academic dishonesty. *J Emerg Trauma Shock*].

7. Wong, S. S., Lim, S. W., Quinlan, K. M. (2016). *Dobrochesnist' u suchasniy vyshchiiy osviti ta za yiyi mezhamy: shcho tse oznachaye dlya studentiv universytetiv*. [Integrity in and beyond contemporary higher education: what does it mean to university students?].

8. Byvaltsev, V. A., Stepanov, Y. A., Belykh, E. H., Kalynyn, A. A., Bardanova, L. A. (2017). *Plahyat u akademycheskaia dobrosovestnost v nauke*. [Plagiarism and academic integrity in science].

9. Dorozhko, A. O. (2020). *Poniattia akademichnogo plahiatu u vyshchiiy pedahohichnii osviti*. [The concept of academic plagiarism in higher pedagogical education]. Varshava,

190. Dorozhko, A. O. (2020). *Akademichna dobrochesnist yak zaporuka yakisnoho osvitno-naukovoho protsesu*. [Academic integrity as a guarantee of quality educational and scientific process]. Kharkiv.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

ДОРОЖКО Анастасія Олександрівна – аспірантка кафедри педагогіки Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди.

Наукові інтереси: формування академічної доброчесності магістрів, запобігання плагіату, культура академічної доброчесності, здобувачі закладів вищої педагогічної освіти.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

DOROZHKO Anastasiia Oleksandrivna – a Postgraduate Student at the Department of Pedagogy in H. S. Skovoroda Kharkiv National Pedagogical University.

Circle of scientific interests: are masters' academic integrity development, plagiarism prevention, culture of masters' academic integrity.

Стаття надійшла до редакції 18.03.2021 р.

УДК 378.1 + 374.28(09)

DOI: 10.36550/2415-7988-2021-1-194-208-213

КАЙДА Надія Олександрівна –

викладач кафедри іноземної філології та перекладу

Київського національного торговельно-економічного університету

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7702-660X>

e-mail: kaida.nadiya@ukr.net

ПАСИК-КОСАРЕВА Наталія Олександрівна –

викладач кафедри іноземної філології та перекладу

Київського національного торговельно-економічного університету

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0131-7128>

e-mail: natalipasyk@gmail.com

РОЗУМ Антоніна Петрівна –

старший викладач кафедри іноземної філології та перекладу

Київського національного торговельно-економічного університету

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0815-9676>

e-mail: Antoninarozum200@gmail.com

**МЕТОДИЧНА КУЛЬТУРА ВИКЛАДАЧА ЗВО
ЯК СКЛАДОВА ЙОГО ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ:
ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ**

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми. Нагальні освітні проблеми, викликані тенденціями розвитку сучасного українського суспільства, глобалізаційно-інтеграційними світовими процесами, соціально-економічними змінами в Україні, входженням України в єдиний освітній простір Європи, потребують нового типу викладача, в якому гармонійно поєднані особистісні та професійні якості.

Модернізація й реорганізація національної системи вищої освіти потребує викладачів, які мають глибокі професійні, методичні знання, високий рівень сформованості методичної культури, як системоутворюючої основи професійно-

педагогічної культури викладача ЗВО. В сучасних умовах необхідні викладачі, які мають активну професійну позицію та творчий стиль діяльності; спроможні до опанування засобів інноваційних підходів викладання і подальшого їх використання у здійсненні своєї методичної діяльності. Все це актуалізує проблему формування методичної культури викладача ЗВО.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дана проблема багатогранна і багатоаспектна, тому для нашого дослідження необхідним є аналіз й узагальнення наукових праць, в яких порушується питання методологічних підходів щодо професійно-педагогічної культури, професійно-

методичної підготовки майбутніх викладачів; сутності, змісту методичної культури; готовності до професійно-методичної діяльності тощо.

Аналіз наукової літератури свідчить про різні підходи до педагогічного професіоналізму: педагогічний професіоналізм як одна з основних характеристик якості педагогічної праці (Є. Іванова, І. Ісаєв, О. Пехота, С. Сисоева, В. Сластьонін та ін.), проблема професійного самовдосконалення (І. Зязюн, С. Єлканов, Н. Ничкало та ін.); педагогічний професіоналізм як інтегративне особистісно-діяльнісне новоутворення (Н. Гузій).

Якість сучасної освіти більшість дослідників пов'язують з професійно-методичною підготовкою (М. Артюшина, І. Беленок, Т. Гуцан, В. Земцова, Г. Ковальчук, О. Павленко, В. Щербіна та ін.), методичну підготовку як найбільш суттєву частину професійної підготовки майбутнього викладача розглядають К. Авраменко, В. Бесараб, Н. Кузьміна, Н. Светловська, Г. Урастаєва та ін.

Аналіз наукових джерел вказує на те, що в сучасних умовах модернізації вищої школи висувуються нові вимоги до методичної підготовки, методичної культури викладача ЗВО, які є невід'ємною складовою професійної підготовки, спрямованої на підвищення ефективності подальшої професійної методичної діяльності, на особистісну і професійну самореалізацію, подальший розвиток професійно значущих якостей.

Трактування понять «професіоналізм як явище педагогічної культури», «професійно-педагогічна культура» відображено в наукових працях О. Бондаревської, В. Гриньової, І. Ісаєва, І. Колмогорової, Н. Павелко, В. Сластьоніна, М. Фіцули, В. Шадрікова та ін. Аналіз різноманітних наукових підходів дає змогу узагальнити: професійно-педагогічна культура є, з одного боку, частиною загальної культури педагога, з іншого – високим рівнем розвитку його професійно важливих якостей.

Особливе значення для нашого дослідження становлять наукові праці, в яких висвітлені проблеми методичної культури як самостійної складової професійно-педагогічної культури викладача або як окремого структурного компонента формування та розвитку особистості викладача, компонента методичної компетенції (Т. Бережна, А. Зубков, І. Ісаєв, В. Малєв, О. Павленко й ін.). Незважаючи на розмаїття позицій, з яких розглядається методична культура, спільним у науковців є

те, що вона визнається важливою частиною загальної і професійно-педагогічної культури викладача, і це виражається в системі професійних якостей та специфіці педагогічної діяльності.

Мета статті – здійснити аналіз та узагальнення наукових праць, щодо тлумачення категорій: професійно-педагогічна культура викладача, методична культура викладача; показати, що методична культура викладача є складовою його професійно-педагогічної культури.

Виклад основного матеріалу дослідження. В загальній структурі педагогічного процесу у ЗВО ключовою особою є викладач. Саме йому належить стратегічна роль в забезпеченні особистісного розвитку студента в процесі його професійної підготовки. Професіоналізм викладача вищої школи передбачає оптимальне поєднання суто педагогічної діяльності з науково-дослідною та навчально-методичною роботою. Викладач не тільки має ґрунтовно володіти своїм навчальним предметом, а й самостійно проводити дослідження з конкретної наукової проблеми, збагачувати навчальний курс новими теоретичними висновками й науковими положеннями; публікувати наукові статті, монографії тощо. Рівень продуктивності діяльності викладача залежить від професійно-педагогічної спрямованості, сукупності стійких мотивів, що орієнтують діяльність особистості викладача (інтереси, нахили, переконання, ціннісні орієнтації, які виражають світогляд викладача). Викладач ЗВО повинен бути рушійною силою у здійсненні і забезпеченні суб'єкт-суб'єктної взаємодії, толерантних і паритетних відносин в системі «викладач – студент (студенти)»; спроможним до пошуку й адаптації передового педагогічного досвіду в свою практичну діяльність; застосування інноваційних підходів, прийомів методів викладання; розробці і впровадженні власного методичного продукту тощо.

Вище зазначене вказує на те, що викладач ЗВО повинен бути готовим до здійснення інноваційної науково-педагогічної, методичної діяльності. Зазначене вказує на необхідність розгляду питання готовності здійснювати викладачем професійну педагогічну діяльність на високому рівні.

Сукупність професійно-обумовлених вимог до сучасного викладача можна розглядати як професійну готовність до педагогічної діяльності в умовах вищого навчального закладу сучасного типу. Її складовими є, з одного боку, психологічна, психофізіологічна і фізична готовність, а з іншого – науково-теоретична, методична,

практична підготовка, як основа подальшого його професіоналізму.

Готовність науково-педагогічного працівника до професійної педагогічної діяльності полягає в засвоєнні спеціальних знань з предметів, навчальних дисциплін, які викладає викладач в системі ЗВО; психолого-педагогічних знань, умінь навичок; методичної підготовки в процесі якої відбувається формування методичної культури викладача; у сформованості й зрілості професійних й особистісних якостей особистості.

Здійсвивши аналіз наукових праць, ми погоджуємось з точкою зору О. Павленко, яка зазначає: «На сучасному етапі розвитку теорії готовності не існує єдиної точки зору на визначення суттєвих характеристик цієї категорії. Готовність розглядається, як: установка (Асмолов Г. В., Надірашвілі Ш. А., Петровський В. О., Узнадзе Д. М.); здібність (Ананьєв Б. Г., Левитов М. Д., Рубінштейн С. Л.); якість властивості особистості (Дьяченко М. І., Кандибович Л. А., Ковальов М. Г.); як складне особистісне утворення, яке являє собою взаємозв'язок психічних властивостей та моральних якостей, що забезпечує високу результативність в процесі діяльності (Горова Р. Г., Жильцов П. О., Кондрашова Л. В.)» [9, с. 43].

Зростає інтерес до проблеми формування готовності викладача (вчителя) до педагогічної діяльності й за кордоном (Д. Ален, Н. Гейдж, К. Дурай-Новакова, Ш. Надь, І. Фалуша та ін.). Зусилля зарубіжних учених також зосередженні на проблемах професіоналізму, педагогічній культурі, педагогічній майстерності тощо. Необхідно зауважити, що зарубіжні дослідники значну увагу приділяють педагогічній взаємодії в системі «викладач – студент (студенти)».

У нашому дослідженні ми дотримуємось точки зору О. Павленко щодо дефініції «готовність», яка вважає: «Готовність <...> – своєрідний синтез інтелектуальних, мотиваційних, емоційних, вольових та інших особливостей і рис особистості викладача» [8, с. 54].

Здійснення викладачем ЗВО педагогічної діяльності вимагає сформованості високого рівня професійно-педагогічної культури. Дана проблема уперше була порушена в 1980-х роках А. Барабанщіковим. А. Барабанщіков визначає педагогічну культуру як певну ступінь оволодіння викладачем педагогічним досвідом людства, як ступінь його досконалості в педагогічній діяльності та рівень розвитку його особистості. Тривалий час наукові праці А. Барабанщікова щодо

сутності педагогічної культури залишалися єдиними в педагогіці. Надалі вони отримали розвиток у роботах З. Абросімової, І. Ісаєва, Т. Ісаєвої, Н. Павелко та ін.

Так, З. Абросімова [1] вважає, що педагогічна культура – складна соціальна характеристика особистості педагога, яка відображає його педагогічну позицію; показник рівня його духовного, морального, інтелектуального розвитку, його знань, умінь і навичок, високого професіоналізму, професійно-значущих якостей особистості, необхідних для успішного розв'язання педагогічних завдань.

В. Гриньова [4] до визначення педагогічної культури підходить з позиції діалектичної інтегрованої єдності педагогічних цінностей – цінностей-цілей, цінностей-мотивів, цінностей-знань, технологічних цінностей, цінностей-властивостей, цінностей-відношень.

Згодом І. Ісаєв увів у науковий обіг поняття «професійно-педагогічна культура». І. Ісаєв [6] вважає, що цілісне уявлення про професійно-педагогічну культуру викладача складається з таких методологічних засновників: а) професійно-педагогічна культура – універсальна характеристика педагогічної реальності; б) професійно-педагогічна культура є специфічним проектуванням загальної культури у сферу педагогічної діяльності; в) професійно-педагогічна культура – системна освіта, що вибірково взаємодіє з довкіллям і включає ряд структурно-функціональних компонентів; г) одиницею аналізу професійно-педагогічної культури виступає творча за своєю природою педагогічна діяльність; д) особливості формування і реалізації професійно-педагогічної культури викладача ЗВО зумовлюються індивідуально-творчими, психофізіологічними та віковими характеристиками, наявним соціально-педагогічним досвідом особистості.

Аналіз наукових праць дає нам підстави зазначити, що у педагогічній науці відсутня єдність щодо визначення сутності й змісту професійної культури викладача, вчителя, що зумовлює вживання термінів «професійна культура», «педагогічна культура», «професійно-педагогічна культура». Так, В. Зелюк [5] вважає професійну і педагогічну культуру синонімічними поняттями, стверджуючи, що існує більш широка категорія – «культура майбутнього викладача (вчителя)», що поєднує в собі різні види особистісної культури, в тому числі і професійну.

Особливу увагу ми зосередили на наукових працях, у яких порушуються

проблеми методичної культури як самостійної складової професійно-педагогічної культури викладача або як окремого структурного компонента формування та розвитку особистості викладача, компонента методичної компетенції (Т. Бережна, Н. Воробйов, А. Зубков, І. Ісаєв, А. Карачевцева, А. Нагреллі, О. Павленко й ін.).

Так, Н. Воробйов, Т. Іванова і В. Суханцева [3] вказують на необхідність «методичної складової» професіоналізму викладача. Науковці зазначають, що професійно-педагогічна культура – це інтегральна якість особистості викладача, яка проєктує його загальну культуру у сфері професії, це синтез високого професіоналізму і внутрішніх властивостей викладача, володіння методикою викладання та наявністю культуротворчих здібностей.

І. Ісаєв [6] відносить методичну культуру до виду професійно-педагогічної культури. Подібних поглядів дотримується Г. Різз, який зазначає, що методична культура викладача є різновидом його професійної культури, яка в практичній реалізації забезпечує успішне здійснення різних видів професійно-педагогічної діяльності (педагогічної, організаційної, методичної, наукової й ін.).

О. Павленко, досліджуючи проблему формування методичної культури майбутнього викладача економіки, вважає, що методична культура є основою високого професіоналізму викладача. Вчена зазначає: «Методична культура викладача економіки є утворюючою основою та синтезом високого професіоналізму викладача; характеризується сукупністю цілей, традицій, стилів, правил, зразків прийнятої в суспільстві педагогічної діяльності, володінням методикою викладання й наявністю культуро-творчих та особистісних якостей» [10, с. 28].

Викладач ЗВО має володіти методичною культурою, яка забезпечує оперування методами, прийомами, технологіями, інноваціями тощо в здійсненні, організації, контролі навчального процесу, допомагає виявити слабкі та сильні сторони у власній професійній методичній діяльності.

Сутність методичної культури дослідники розглядають з різних позицій: як інтегративну якість особистості та як діяльнісний прояв професійно-педагогічної культури (Т. Бережна, В. Малєв, Ю. Подповетная й ін.); синтез високого професіоналізму й особистісних якостей, оволодіння методикою викладання (Т. Іванова); базова інтегральна риса, інтегральне особистісне утворення професійної компетентності й особистості

педагога (І. Артем'єва, А. Карачевцева й ін.); міра і спосіб творчої самореалізації в різноманітних видах педагогічної діяльності та спілкування, спрямованих на освоєння, передачу, створення педагогічних цінностей і технологій (І. Ісаєв); інноваційна методична культура педагога, яка є поєднанням структурних компонентів, що відображають певні методичні компетенції (Р. Пріма) тощо.

Так, І. Артем'євою [2] та А. Карачевцевою [7] методична культура трактується як базова інтегральна риса, інтегральне особистісне утворення професійної компетентності й особистості педагога, яке дає йому змогу в процесі викладання навчального предмету повною мірою реалізувати пізнавальні, виховні та розвивальні можливості навчання, а також брати активну участь в інноваційній діяльності освітнього закладу, що забезпечує професійно-особистісний розвиток і саморозвиток викладача.

Л. Плеханова [11] методичну культуру розуміє як соціально-професійну характеристику, що забезпечує високий рівень педагогічної діяльності, методичне осмислення використовуваних педагогічних засобів і сприяє створенню й освоєнню викладачем нових педагогічних цінностей та технологій.

Нам імпонує точка зору О. Павленко, яка вважає: «У соціальному вимірі методична культура не зводиться до опису практик, діяльностей, прийомів, методів, методик, а є складною символічною реальністю, яка у функціональному відношенні виступає механізмом її розвитку; сприяє реалізації викладача в суб'єктному плані, тобто викладач стає «більш вільним» від впливу середовища, у якому здійснюється його професійна діяльність; дає можливість здійснювати педагогічну взаємодію відповідно до різноманітних і специфічних навчальних ситуацій; допомагає розвитку професійної інтуїції та самопозиціонуванню, забезпечуючи самоактуалізацію в методичній діяльності як особистості й як професіонала» [10, с. 28].

Формування методичної культури викладачів ЗВО передбачає спрямованість змісту професійної підготовки майбутніх викладачів на формування в них ціннісних орієнтацій, необхідних для інтерактивної викладацької діяльності й відповідної спрямованості особистості, самовдосконалення, самовизначення, та одночасно орієнтує на інноваційний досвід з метою успішної реалізації як, зокрема, методичної діяльності, так і загалом професійної педагогічної діяльності викладача. В

методичній діяльності викладача ЗВО це може відобразитися в реальній практиці професійної підготовки студентів: нові методи викладання, нові способи діагностики якості навчання студентів, розробці і використанні в початковому процесі авторських методичних продуктів тощо.

Також, сформована на високому рівні методична культура викладача знайде своє відображення у педагогічному спілкуванні в системі «викладач – студент (студенти)», наприклад, в знаходженні нових комунікаційних задач, нових засобів активізації міжособистісного спілкування студентів під час навчальних занять, нових форм спілкування студентів в процесі групової роботи, педагогічної взаємодії викладача зі студентами на основі співтворчості та співдружності. В особистій сфері проявляється у визначенні викладачем індивідуальних шляхів свого професійного розвитку, побудові програми самовдосконалення. В результаті викладач, ґрунтуючи свою практичну діяльність на основі творчого мислення, творчого підходу до викладацької діяльності, самоудосконалюється, починає виконувати активну роль в регуляції своєї професійної діяльності.

Висновки та перспективи подальших розвідок наперед. Зміст професійно-педагогічної культури розглядається як складне системне утворення, що представляє собою упорядковану сукупність загальнолюдських ідей, професійно-ціннісних орієнтацій і якостей особистості, універсальних способів пізнання і гуманістичної технології педагогічної діяльності. Методична культура являється системоутворюючою основою професіоналізму викладача, його професійно-педагогічної культури. Володіння системою способів і прийомів, що становлять технологію методичної діяльності, є показником сформованості методичної культури викладача.

У подальшому ми зосередимо увагу на методологічних підходах і технологічному аспекті формування методичної культури викладача ЗВО, на визначенні компонентів формування методичної культури викладача ЗВО.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Абросимова З. Ф. Педагогическая культура учителя. Наука и образование Зауралья. 1998. № 2(3). С. 18–20.
2. Артемьева И. Н. Формирование методической культуры будущих учителей начальных классов в контексте вузовской подготовки : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.08.

Великий Новгород, 2004. 172 с.

3. Воробьев Н. Е., Иванова Т. В., Суханцева В. К. О педагогической культуре будущего учителя. Педагогика. 1992. № 1. С. 66–71.

4. Гриньова В. М. Формування педагогічної культури майбутнього вчителя (теоретичний та методичний аспекти) : дис. ... д-ра пед. наук : 13.00.04. Харків, 2000. 416 с.

5. Зелюк В. В. Формування культури майбутнього вчителя засобами української етнопедагогіки : автореф. дис. ... канд. пед. наук : 13.00.01. Київ, 1994. 24 с.

6. Исаев И. Ф. Профессионально-педагогическая культура преподавателя : учебн. пособ. для студентов высш. учебн. заведений. 2-е изд. Москва : Академия, 2004. 206 с.

7. Карачевцева А. П. Формирование методической культуры учителя начальных классов на первой ступени педагогического образования : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.08. Курск, 2003. 191 с.

8. Павленко О. О. Про зміст готовності студентів педвузу до використання національних традицій у вихованні школярів. *Придніпровський науковий вісник*. Дніпропетровськ : Наука і освіта. 1998. № 1-2 (98-99). С. 48–54.

9. Павленко Е. А. Формирование готовности студентов педвуза к использованию национальных традиций в воспитании школьников : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.01. Кривой Рог : Криворожский государственный педагогический институт, 1997. 194 с.

10. Павленко О. О. Формування методичної культури викладача економіки: теоретико-методологічний аспект : монографія. Кривий Ріг : Вид. Р. А. Козлов, 2016. 472 с.

11. Плеханова Л. А. Внутриорганизационное обучение как средство развития методической культуры преподавателей учреждения дополнительного профессионального образования : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.08. Челябинск, 2012. 210 с.

REFERENCES

1. Abrosimova, Z. F. (1998). *Pedagogicheskaya kultura uchitelya*. [Teacher pedagogical culture].
2. Artemeva, I. N. (2004). *Formirovanie metodicheskoy kultury budushih uchiteley nachalnykh klassov v kontekste vuzovskoy podgotovki*. [Formation of methodical culture of future primary school teachers in the context of university training]. Velikij Novgorod.
3. Vorobev, N. E., Ivanova, T. V., Suhanceva, V. K. (1992). *O pedagogicheskoy kulture budushego uchitelya*. [About the pedagogical culture of the future teacher].
4. Hrynova, V. M. (1998). *Formuvannia pedahohichnoi kultury maibutnoho vchytelia (teoretychnyi ta metodychnyi aspekt)*. [Formation of pedagogical culture of the future teacher (theoretical and methodical aspect)]. Kharkiv.
5. Zeliuk, V. V. (1994). *Formuvannia kultury maibutnoho vchytelia zasobamy ukrainskoi etnopedahohiky*. [Formation of the culture of the future teacher by means of Ukrainian ethnopedagogy]. Kyiv.
6. Isaev, I. F. (2004). *Professionalno-pedagogicheskaya kultura prepodavatelya*.

[Professional and pedagogical culture of the teacher]. Moskva.

7. Karachevceva, A. P. (2003). *Formirovanie metodicheskoy kultury uchityela nachalnykh klassov na pervoy stupeni pedagogicheskogo obrazovaniya*. [Formation of methodological culture of primary school teachers at the first stage of pedagogical education]. Kursk.

8. Pavlenko, O. O. (1998). *Pro zmist hotovnosti studentiv pedvuzu do vykorystannia natsionalnykh tradytsii u vykhovanni shkoliariv*. [On the content of the readiness of university students to use national traditions in the education of schoolchildren]. Dnipropetrovsk.

9. Pavlenko, E. A. (1997). *Formirovanie gotovnosti studentov pedvuza k ispolzovaniyu nacionalnykh traditsiy v vospitanii shkolnikov*. [Formation of the readiness of pedagogical university students to use national traditions in the education of schoolchildren]. Krivoj Rog.

10. Pavlenko, O. O. (2016). *Formuvannia metodychnoi kultury vykladacha ekonomiky: teoretyko-metodolohichni aspekt*. [Formation of methodical culture of the teacher of economics: theoretical and methodological aspect]. Kryvyi Rih.

11. Plehanova, L. A. (2012). *Vnutriorganizacionnoe obuchenie kak sredstvo razvitiya metodicheskoy kultury prepodavatelej uchrezhdeniya dopolnitelnogo professionalnogo obrazovaniya*. [Intra-organizational training as a means of developing the methodological culture of teachers of an institution of additional professional education]. Chelyabinsk.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

КАЙДА Надія Олександрівна – викладач кафедри іноземної філології та перекладу Київського національного торговельно-економічного університету.

Наукові інтереси: проблеми формування методичної культури викладачів ЗВО.

ПАСИК-КОСАРСЬВА

Наталія

Олександрівна – викладач кафедри іноземної філології та перекладу Київського національного торговельно-економічного університету.

Наукові інтереси: методична культура викладача іноземної мови та її формування в процесі професійної підготовки.

РОЗУМ Антоніна Петрівна

– старший викладач кафедри іноземної філології та перекладу Київського національного торговельно-економічного університету.

Наукові інтереси: формування методичної культури викладачів ЗВО.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

KAIDA Nadia Oleksandrivna – Lecturer of the Department of Foreign Philology and Translation, Kyiv National University of Trade and Economics.

Circle of scientific interests: problems of formation of methodological culture of university teachers.

PASYK-KOSARIEVA Nataliia Oleksandrivna

– Lecturer of the Department of Foreign Philology and Translation, Kyiv National University of Trade and Economics.

Circle of scientific interests: foreign language teacher's methodological culture and it's formation in the process of professional training.

ROZUM Antonina Petrivna

– Senior Lecturer of the Department of Foreign Philology and Translation, Kyiv National University of Trade and Economics.

Circle of scientific interests: formation of methodological culture of university teachers.

Стаття надійшла до редакції 18.03.2021 р.

UDC 378

DOI: 10.36550/2415-7988-2021-1-194-213-217

LOMAKINA Larysa Volodymyrivna

– Senior Lecturer of the Department of English for Engineering №1 National Technical University of Ukraine

«Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute»

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3449-8121>

e-mail: llv85@ukr.net

STUDENTS' INDEPENDENT STUDY AS A COMPONENT IN THE PROFESSIONAL TRAINING OF FUTURE SPECIALISTS

Statement and substantiation of the relevance of the problem. In the current labor market conditions, the requirements for the professional competence of graduates are growing. It determines qualitatively new forms and methods of higher education aimed at creating a holistic system of continuing education, expanding the sphere of students' independent activity and form self-organization and self-education skills. As a priority, the

educational system considers the interests of the individual, adequate to modern trends in social development. Gradually, but steadily, higher education is moving from transmitting information to managing educational and cognitive activities, forms students' independent study skills. If the previous concepts were planned for acquiring knowledge, skills and habits, then the modern educational system focuses on the formation of competencies, the